Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (viides jaosto)

26 päivänä maaliskuuta 2021 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Rajavalvonta, turvapaikka ja maahanmuutto – Turvapaikkapolitiikka – Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteet ja -menettelyt – Asetus (EU) N:o 604/2013 (Dublin III) – 27 artikla – Siirtopäätökseen kohdistuvat oikeussuojakeinot – Muutoksenhaun lykkäävä vaikutus – 29 artikla – Siirtoja koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja määräajat – Kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa koskevat vaatimukset – Direktiivi 2013/33/EU – 18 artikla – Kansallinen toimenpide, jolla siirtopäätöksen kohteena olevalle hakijalle osoitetaan paikka erityisessä vastaanottoyksikössä, johon majoitetut henkilöt saavat tukea heidän siirtonsa valmistelua varten

Asiassa C-92/21,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka tribunal du travail de Liège (Liègen työoikeudellisten asioiden alioikeus, Belgia) on esittänyt 8.2.2021 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 15.2.2021, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

VW

vastaan

Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil),

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja E. Regan sekä tuomarit M. Ilešič, E. Juhász (esittelevä tuomari), C. Lycourgos ja I. Jarukaitis,

julkisasiamies: H. Saugmandsgaard Øe,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian perustellulla määräyksellä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohdan ja 99 artiklan mukaisesti,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

määräyksen

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 (EUVL 2013, L 180, s. 31; jäljempänä Dublin III -asetus) 27 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain VW ja Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil) (turvapaikanhakijoiden vastaanotosta huolehtiva liittovaltion viranomainen (Fedasil), Belgia) ja joka koskee sellaisen toimenpiteen laillisuutta, jolla VW:lle on osoitettu paikka erityisessä vastaanottoyksikössä, johon majoitetut henkilöt saavat tukea valmisteltaessa heidän siirtoaan heidän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Dublin III -asetus

3 Dublin III -asetuksen 1 artiklassa, jonka otsikko on ”Kohde”, säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa vahvistetaan ne perusteet ja menettelyt, joiden mukaisesti määritellään kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, jäljempänä 'hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio'.”

4 Asetuksen 2 artiklassa, jonka otsikko on ”Määritelmät”, säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

– –

b) 'kansainvälistä suojelua koskevalla hakemuksella' [vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] direktiivin 2011/95/EU [(EUVL 2011, L 337, s. 9)] 2 artiklan h alakohdassa määriteltyä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta;

c) 'hakijalla' kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, jonka johdosta ei vielä ole tehty lopullista päätöstä;

– –”

5 Asetuksen 26 artiklan, jonka otsikko on ”Siirtopäätöksestä ilmoittaminen”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio suostuu ottamaan vastaan tai takaisin hakijan tai muun 18 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitetun henkilön, on pyynnön esittäneen jäsenvaltion ilmoitettava asianomaiselle henkilölle päätöksestä siirtää hänet hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon ja tarvittaessa päätöksestä olla käsittelemättä hänen kansainvälistä suojelua koskevaa hakemustaan. Jos asianomaista henkilöä edustaa oikeudellinen tai muu neuvonantaja, jäsenvaltiot voivat päättää antaa päätöksen tiedoksi kyseiselle oikeudelliselle tai muulle neuvonantajalle asianomaisen henkilön sijaan ja tarvittaessa ilmoittaa päätöksestä asianomaiselle henkilölle.”

6 Saman asetuksen 27 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Hakijalla – – on oltava oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin niin, että hänellä on mahdollisuus hakea muutosta siirtopäätökseen tai sen uudelleen käsittelyä tuomioistuimessa sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen osalta.

– –

3. Siirtopäätöksiin kohdistuvien muutoksenhaun ja uudelleen käsittelyä koskevien hakemusten osalta jäsenvaltioiden on kansallisessa laissaan säädettävä, että

a) muutoksenhaku tai uudelleen käsittely antaa asianomaiselle henkilölle oikeuden jäädä asianomaiseen jäsenvaltioon, kunnes muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn tulos on selvillä; tai

b) siirto lykkääntyy automaattisesti tietyn kohtuullisen ajan, jonka kuluessa tuomioistuimen on päätettävä tarkasteltuaan asiaa perusteellisesti, onko muutoksenhaulla tai uudelleen käsittelyllä lykkäävä vaikutus; tai

c) asianomaisella henkilöllä on mahdollisuus pyytää kohtuullisen ajan kuluessa tuomioistuinta lykkäämään siirtopäätöksen täytäntöönpanoa, kunnes hänen muutoksenhakunsa tai uudelleen käsittelyn tulos on selvillä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on tehokkaat oikeussuojakeinot, lykkäämällä siirtoa, kunnes päätös ensimmäisestä lykkäyspyynnöstä on tehty. Päätös siirtopäätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä on tehtävä kohtuullisen ajan kuluessa siten, että lykkäyspyyntöä voidaan tarkastella perusteellisesti. Päätös siirtopäätöksen täytäntöönpanon lykkäämättä jättämisestä on perusteltava.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että toimivaltaiset viranomaiset voivat viran puolesta lykätä siirtopäätöksen täytäntöönpanoa kunnes muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn tulos on selvillä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomaisella henkilöllä on mahdollisuus oikeusapuun ja tarvittaessa kielelliseen apuun.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeusapu myönnetään pyynnöstä maksutta, jos asianomaisella henkilöllä ei ole varaa maksaa siitä aiheutuvia kustannuksia. – –

– –”

7 Dublin III -asetuksen 29 artiklan, joka koskee hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon tehtävien siirtojen yksityiskohtaisia sääntöjä ja määräaikoja, 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Hakijan tai muun 18 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitetun henkilön siirto pyynnön esittäneestä jäsenvaltiosta hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon tapahtuu pyynnön esittäneen jäsenvaltion kansallisen lain mukaisesti ja sen jälkeen kun asianomaiset jäsenvaltiot ovat päässeet asiasta yhteisymmärrykseen ja heti kun se on käytännössä mahdollista, kuitenkin viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun toinen jäsenvaltio on suostunut pyyntöön ottaa asianomainen henkilö vastaan tai takaisin tai muutoksenhaun tai uudelleen käsittelyn johdosta annetun lopullisen päätöksen tekemisestä, jos sillä on lykkäävä vaikutus 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

– –

2. Jos siirtoa ei toteuteta kuuden kuukauden määräajan kuluessa, hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio vapautuu velvoitteestaan ottaa asianomainen henkilö vastaan tai takaisin, ja vastuu siirtyy pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle. Määräaikaa voidaan jatkaa enintään yhteen vuoteen, jos siirtoa ei voida suorittaa asianomaisen henkilön vangitsemisen vuoksi, tai enintään kahdeksaantoista kuukauteen, jos asianomainen henkilö on paennut viranomaisia.”

Direktiivi 2013/33/EU

8 Kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/33/EU (EUVL 2013, L 180, s. 96) 7 artiklassa, jonka otsikko on ”Asuinpaikka ja liikkumisvapaus”, säädetään seuraavaa:

”1. Hakijat voivat liikkua vapaasti vastaanottavan jäsenvaltion koko alueella tai tämän jäsenvaltion heille osoittamalla alueella. Osoitettu alue ei saa vaikuttaa yksityiselämän koskemattomuuteen ja sen on oltava riittävän laaja, jotta turvataan mahdollisuus tämän direktiivin mukaisiin etuihin.

2. Jäsenvaltio voi päättää hakijan asuinpaikasta yleisen edun, yleisen järjestyksen tai tarvittaessa hänen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa sujuvan käsittelyn perusteella.

3. Jäsenvaltio voi asettaa aineellisten vastaanotto-olosuhteiden tarjoamisen ehdoksi sen, että hakija tosiasiallisesti asuu tietyssä paikassa, jonka jäsenvaltio määrää. Tämä päätös, joka voi olla luonteeltaan yleinen, on tehtävä kussakin yksittäistapauksessa erikseen, ja sen on perustuttava kansalliseen oikeuteen.

– –”

9 Direktiivin 18 artiklassa, jonka otsikko on ”Aineellisia vastaanotto-olosuhteita koskevat yksityiskohtaiset säännöt”, säädetään seuraavaa:

”1. Jos asuminen järjestetään luontoissuorituksena, tämän olisi tapahduttava jollain seuraavista tavoista tai niiden yhdistelmänä:

– –

b) vastaanottokeskuksissa, joiden tarjoama asumisen taso on asianmukainen;

– –

3. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin tiloihin ja vastaanottokeskuksiin sijoitettujen hakijoiden ikään ja sukupuoleen liittyvät seikat sekä haavoittuvassa asemassa olevien hakijoiden tilanne.

– –

6. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että hakijoita siirretään yhdestä majoituspaikasta toiseen ainoastaan silloin, kun se on tarpeen. – –

– –”

Belgian oikeus

Laki, joka on annettu 15.12.1980

10 Ulkomaalaisten maahantulosta, oleskelusta, asettautumisesta ja maastapoistamisesta 15.12.1980 annetun lain (loi sur l’accès au territoire, le séjour, l’établissement et l’éloignement des étrangers) (Moniteur belge 31.12.1980, s. 14584), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasian tosiseikkoihin (jäljempänä 15.12.1980 annettu laki), I bis osasto, jonka otsikko on ”Le Conseil du Contentieux des étrangers” (ulkomaalaisasioita käsittelevä hallintotuomioistuin, Belgia), jakautuu viiteen lukuun.

11 Kyseisen osaston I luku, jonka otsikko on ”Conseil du Contentieux des étrangers’n perustaminen ja tuomiovalta”, sisältää muun muassa 15.12.1980 annetun lain 39/2 §:n, jossa säädetään, että kansainvälisen suojelun hakija voi nostaa Conseil du contentieux des étrangers’ssa kumoamiskanteen itseensä kohdistetusta oleskeluluvan epäämistä koskevasta päätöksestä, johon on liitetty maastapoistumismääräys; sillä ei ole lykkäävää vaikutusta.

12 Kyseisen 15.12.1980 annetun lain saman I bis osaston 5 luku, jonka otsikko on ”Menettely”, jakautuu kolmeen jaksoon. Sen III jakso, joka koskee ”kumoamiskannetta”, sisältää muun muassa 3 alajakson, jonka otsikko on ”Hallinnollinen turvaamistoimi” ja johon sisältyy kyseisen lain 39/82 §, jossa säädetään seuraavaa:

”1. Jos hallintoviranomaisen toimi on kumottavissa 39/2 §:n nojalla, ainoastaan [Conseil du contentieux des étrangers] on toimivaltainen määräämään sen täytäntöönpanon lykättäväksi.

– –

Jos kantaja hakee täytäntöönpanon lykkäämistä, hänen on valittava joko erittäin kiireellinen tai tavanomainen lykkääminen. Tutkimatta jättämisen uhalla hän ei voi samanaikaisesti eikä peräkkäin joko vedota uudelleen 3 kohtaan tai hakea lykkäämistä uudelleen 3 momentissa tarkoitetulla kirjelmällä.

– –

4. Jaoston puheenjohtaja tai tämän nimeämä ulkomaalaisasioita käsittelevä tuomari ratkaisee lykkäämishakemuksen 30 päivän kuluessa. Jos täytäntöönpano on määrätty lykättäväksi, kumoamisvaatimus ratkaistaan neljän kuukauden kuluessa tuomioistuimen päätöksen antamisesta.

Jos ulkomaalaiseen kohdistetaan maastapoistamis- tai palauttamistoimenpide, jonka täytäntööpanon uhka on välitön, ja etenkin, jos hän on pidettynä tietyssä 74/8 ja 74/9 §:ssä tarkoitetussa paikassa taikka jos hänet on saatettu hallituksen valvontaan, hän voi, jos hän ei ole vielä hakenut kyseisen toimenpiteen täytäntöönpanon lykkäystä tavanomaisessa menettelyssä, hakea sen täytäntöönpanon lykkäämistä erittäin kiireellisesti 39/57 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetyssä määräajassa.

_ _”

Laki turvapaikanhakijoiden ja eräiden muiden ulkomaalaiskategorioiden vastaanotosta

13 Turvapaikanhakijoiden ja eräiden muiden ulkomaalaiskategorioiden vastaanotosta 12.1.2007 annetun lain (loi sur l’accueil des demandeurs d’asile et de certaines autres catégories d’étrangers) (Moniteur belge 7.5.2007, s. 24027) 11 §:n 1 momentissa säädetään tietyin edellytyksin sitovasta paikan osoittamisesta turvapaikanhakijoille vastaanottoyksikössä. Tämän lain 12 §:n 2 momentin mukaan Fedasil voi viran puolesta muuttaa turvapaikanhakijan vastaanottopaikkaa.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

14 Pääasian kantaja, joka on nuori täysi-ikäinen Guinean kansalainen, haki 14.10.2020 kansainvälistä suojelua Belgiassa.

15 Odotettaessa päätöstä hänen hakemuksestaan hänet on majoitettu Punaisen Ristin vastaanottokeskukseen, joka sijaitsee Bierset’ssä (Belgia).

16 Belgian viranomaiset ovat pyytäneet Espanjan viranomaisia ottamaan hänet vastaan. Tämä pyyntö hyväksyttiin 28.10.2020.

17 Office des étrangers (ulkomaalaisvirasto, Belgia) on tehnyt oleskeluluvan epäämisestä ja siihen liitetystä maastapoistumismääräyksestä päätöksen, joka annettiin pääasian kantajalle tiedoksi 2.12.2020. Tässä päätöksessä hänelle on ilmoitettu Espanjan kuningaskunnan olevan vastuussa hänen asiansa käsittelystä ja hänet on määrätty poistumaan Belgian alueelta ja matkustamaan Espanjaan.

18 Pääasian kantaja nosti 9.12.2020 tästä siirtopäätöksestä kumoamiskanteen Conseil du contentieux des étrangers’ssa.

19 Fedasil muutti 4.12.2020 tekemällään päätöksellä siirtopäätöksen perusteella pääasian kantajan vastaanottopaikkaa osoittamalla hänen sitovaksi paikakseen erityisen Mouscronissa (Belgia) sijaitsevan vastaanottoyksikön, jotta hän saisi tukea, jota hänelle on kaavailtu järjestettäessä hänen siirtoaan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon.

20 Pääasian kantaja haki 9.12.2020 tätä päätöstä vastaan turvaamistoimea tribunal du travail de Liègeltä (Liègen työoikeudellisten asioiden alioikeus, Belgia).

21 Tribunal du travail de Liège määräsi 10.12.2020 antamallaan turvaamistoimella, joka vahvistettiin 5.1.2021, että pääasian kantajan majoitusta on väliaikaisesti jatkettava Punaisen Ristin Bierset'n vastaanottokeskuksessa sillä edellytyksellä, että hän hakee kuukauden kuluessa pääasiassa muutosta 4.12.2020 tehtyyn Fedasilin päätökseen.

22 Pääasian kantaja nosti 10.12.2020 pääasiassa kanteen Fedasilin päätöksestä. Tämän kanteen tueksi hän on vedonnut siihen, että mainitussa päätöksessä loukataan hänen oikeuttaan hakea lykkäävin vaikutuksin muutosta oleskeluluvan epäämispäätökseen.

23 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että Dublin III -asetuksen 27 artiklassa hakijalle taataan tehokas oikeussuojakeino sellaista päätöstä vastaan, jolla oleskelulupa on evätty ja johon on liitetty maastapoistumismääräys.

24 Se korostaa kuitenkin, että muutoksenhaulla ei ole kansallisen oikeuden mukaan automaattista lykkäävää vaikutusta maastapoistumismääräyksen täytäntöönpanoon. Vain hallinnollisen turvaamistoimen yhteydessä hakija voi hakea kyseisen täytäntöönpanon lykkäämistä silloin, kun tämä on ehdottoman kiireellistä, eli tapauksessa, jossa maastapoistumismääräyksen täytäntöönpanon uhka on välitön.

25 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan pääasian ratkaisu edellyttää ensin sen selvittämistä, onko siirtopäätökseen kohdistuvalla muutoksenhaulla lykkäävä vaikutus, ja jos on, millä edellytyksellä. Se selittää tältä osin, että jos tällainen vaikutus olisi tunnustettava, muutoksenhausta tulisi väliaikaisesti este asianomaisen hakijan siirrolle toiseen jäsenvaltioon, joten hänen siirtonsa erityiseen keskukseen siirron valmistelemiseksi olisi ennenaikaista.

26 Se pohtii näin ollen sitä, onko pääasiassa kyseessä olevan kaltainen pakollisen vastaanottopaikan muuttamista koskeva päätös, jota on sen mielestä pidettävä siirtopäätöksen täytäntöönpanon aloittamisena, Dublin III -asetuksen 27 artiklan mukainen.

27 Tässä tilanteessa tribunal du travail de Liège on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko turvapaikanhakijan, jota on kehotettu pyytämään kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa käsittelyä toisessa jäsenvaltiossa, käytettävissä oleva kansallisessa lainsäädännössä säädetty oikeussuojakeino, jolla ei ole lykkäävää vaikutusta ja jolla voi olla lykkäävä vaikutus vain siinä tapauksessa, että välittömästi uhkaavan siirron vuoksi kyseessä on vapaudenmenetys, [Dublin III -asetuksen] 27 artiklassa tarkoitettu tehokas oikeussuojakeino?

2) Onko [Dublin III -asetuksen] 27 artiklassa tarkoitettu tehokas oikeussuojakeino ymmärrettävä siten, että sillä estetään ainoastaan määrätyn siirtotoimenpiteen pakkotäytäntöönpano siirtopäätöstä koskevan muutoksenhaun käsittelyn ajaksi, vai kielletäänkö sillä kaikki maastapoistamista valmistelevat toimenpiteet, kuten siirtäminen sellaisten turvapaikanhakijoiden, joita on kehotettu pyytämään turvapaikkahakemuksensa käsittelyä jossakin toisessa Euroopan maassa, paluumatkan järjestävään keskukseen?”

Menettely unionin tuomioistuimessa

28 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyysi tämän asian käsittelemistä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklassa määrätyssä kiireellisessä ennakkoratkaisumenettelyssä tai työjärjestyksen 105 artiklassa määrätyssä nopeutetussa menettelyssä.

29 Viides jaosto päätti 1.3.2021 tekemällään päätöksellä esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan, että pyyntöä tämän asian käsittelemisestä kiireellisessä ennakkoratkaisumenettelyssä ei ollut syytä hyväksyä, koska työjärjestyksen 107 artiklassa määrätyt kiireellisyyden edellytykset eivät täyttyneet. Samana päivänä tehdyllä päätöksellä hylättiin myös pyyntö tämän asian käsittelemisestä nopeutetussa menettelyssä. Edelleen tänä samana päivänä 1.3.2021 unionin tuomioistuimen presidentti sitä vastoin päätti työjärjestyksen 53 artiklan 3 kohdan mukaisesti, että tämän asian käsittelylle oli annettava etusija.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

30 Työjärjestyksensä 99 artiklan nojalla unionin tuomioistuin voi esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan milloin tahansa päättää ratkaista asian perustellulla määräyksellä muun muassa silloin, jos ennakkoratkaisukysymykseen annettavasta vastauksesta ei ole perusteltua epäilystä. Lisäksi työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, unionin tuomioistuin voi julkisasiamiestä kuultuaan milloin tahansa päättää asian käsittelyä jatkamatta ratkaista sen perustellulla määräyksellä.

31 Näitä määräyksiä on sovellettava tässä asiassa.

Toinen kysymys

32 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee toisella kysymyksellään, joka on syytä tutkia ensiksi, pääasiallisesti, onko Dublin III -asetuksen 27 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sille, että jäsenvaltio toteuttaa sellaisen hakijan osalta, joka on hakenut muutosta tämän asetuksen 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun päätökseen siirtää hakija toiseen jäsenvaltioon, tämän siirron valmistelevia toimenpiteitä, kuten sen, että hakijalle osoitetaan paikka erityisessä vastaanottoyksikössä, johon majoitetut henkilöt saavat tukea heidän siirtonsa valmistelua varten.

33 Dublin III -asetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaan hakijalla on oltava oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin niin, että hänellä on mahdollisuus hakea muutosta siirtopäätökseen tai sen uudelleen käsittelyä tuomioistuimessa sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen osalta. Lisäksi asetuksen 27 artiklan 3–6 kohdasta ilmenee, että tällaisen oikeussuojakeinon tehokkuuden varmistamiseksi turvapaikanhakijalla on erityisesti oltava mahdollisuus pyytää kohtuullisen ajan kuluessa tuomioistuinta lykkäämään siirtopäätöksen täytäntöönpanoa, kunnes hänen muutoksenhakunsa tulos on selvillä, ja että hänellä on myös oltava mahdollisuus oikeusapuun (ks. vastaavasti tuomio 7.6.2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, 50 kohta).

34 Vaikka kyseisen 27 artiklan mukaan tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevaan oikeuteen on ainakin kuuluttava hakijalle annettava mahdollisuus hakea siirtopäätöksen täytäntöönpanon lykkäystä, säännöksessä ei silti velvoiteta jäsenvaltioita säätämään oikeudessaan, että tällaisen muutoksenhaun seurauksena täytäntöönpano automaattisesti lykkääntyy.

35 Dublin III -asetuksen 27 artiklan 3 kohdan c alakohdasta käy nimittäin ilmi, että täsmentäessään, että jäsenvaltioiden on säädettävä, että asianomaisella henkilöllä on mahdollisuus pyytää kohtuullisen ajan kuluessa tuomioistuinta lykkäämään siirtopäätöksen täytäntöönpanoa, kunnes hänen muutoksenhakunsa tulos on selvillä, unionin lainsäätäjä tunnustaa, että jäsenvaltiot voivat päättää, että siirtopäätöstä koskeva muutoksenhaku ei itsessään riitä lykkäämään siirtoa, joka voi näin ollen tapahtua odottamatta muutoksenhaun tutkimista, jollei lykkäystä ole pyydetty tai jos lykkäyspyyntö on hylätty (ks. vastaavasti tuomio 7.6.2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, 59 kohta).

36 On kuitenkin huomattava ensinnäkin, että vaikka kyseisessä säännöksessä säädetään oikeudesta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja mahdollisuudesta pyytää siirtopäätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä muutoksenhaun tulosta odotettaessa, siinä tai missään muussakaan Dublin III -asetuksen säännöksessä ei kielletä toteuttamasta pääasiassa kyseessä olevan kaltaisia toimenpiteitä, jotka eivät sellaisinaan merkitse tässä asetuksessa tarkoitetun siirtopäätöksen täytäntöönpanomenettelyn aloittamista.

37 Tällaisia toimenpiteitä nimittäin ei ole pidettävä siirron täytäntöönpanotoimenpiteinä vaan täytäntöönpanomenettelyn valmistelevina toimenpiteinä, koska niiden täytäntöönpano ei johda siihen, että asianomainen henkilö poistuu vastaanottopyynnön esittäneen jäsenvaltion alueelta. Niillä ei myöskään loukata hakijan liikkumisvapautta eikä hänen Dublin III -asetukseen perustuvien menettelyllisten oikeuksiensa käyttämistä.

38 Pääasiassa kyseessä olevien kaltaiset toimenpiteet eivät myöskään sinällään ole omiaan vaikuttamaan siihen, millainen on sisällöltään muutoksenhausta siirtopäätökseen annettava ratkaisu, mitä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei sitä paitsi väitäkään.

39 On myös huomattava, että Dublin III -asetuksen 29 artiklan 1 kohdassa säädetään, että hakijan siirto pyynnön esittäneestä jäsenvaltiosta hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaan jäsenvaltioon tapahtuu ”heti kun se on käytännössä mahdollista, kuitenkin viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun toinen jäsenvaltio on suostunut pyyntöön ottaa asianomainen henkilö vastaan tai takaisin tai muutoksenhaun – – johdosta annetun lopullisen päätöksen tekemisestä, jos sillä on lykkäävä vaikutus”. Tällainen säännös merkitsee sitä, että hakija on siirrettävä mahdollisimman pian heti, kun siirron oikeudelliset edellytykset täyttyvät.

40 Niinpä siirron valmistelevien toimenpiteiden toteuttaminen on sopusoinnussa Dublin III -asetuksen 29 artiklan säännösten kanssa siltä osin kuin kyseisten toimenpiteiden tarkoituksena on valmistella hakijan siirto viipymättä, jos hänen siirtopäätökseen kohdistamansa muutoksenhaku hylätään.

41 Toiseksi on todettava, että pääasiassa kyseessä olevien kaltaisten valmistelevien toimenpiteiden toteuttaminen ei ole ristiriidassa myöskään niiden säännösten kanssa, jotka sisältyvät direktiiviin 2013/33, jolla säännellään turvapaikanhakijoiden – mukaan luettuina ne, joille Dublin III -asetuksen mukainen siirtopäätös on annettu tiedoksi – vastaanotto-olosuhteita (ks. vastaavasti tuomio 27.9.2012, Cimade ja GISTI, C-179/11, EU:C:2012:594, 50 kohta).

42 Tältä osin direktiivin 2013/33 18 artiklan 6 kohdassa säädetty jäsenvaltioiden velvollisuus siirtää hakijoita yhdestä majoituspaikasta toiseen ainoastaan ”silloin, kun se on tarpeen”, ei ole esteenä sille, että hakijalle osoitetaan siirtopäätöksen tekemisen jälkeen uusi vastaanottomajoitus, joka tarjoaa palveluja kyseisen siirron tueksi, huolimatta siitä, että hakija on hakenut siirtopäätökseen muutosta.

43 Vastaanottopyynnön esittänyttä jäsenvaltiota nimittäin ei voida moittia siitä, että sen mielestä hakijan majoituspaikan vaihtaminen on tarpeen hänen hallinnollisen asemansa muuttumisen, joka liittyy siirtopäätökseen, ja niiden velvoitteiden takia, jotka kyseiselle jäsenvaltiolle tästä aiheutuvat.

44 On kuitenkin täsmennettävä, että hakijoille annettavat tiedot ja heidän kanssaan suoritettavat puhuttelut siinä avoimessa vastaanottokeskuksessa, johon heidät on ohjattu, eivät voi olla sellaisia, että ne olisivat omiaan aiheuttamaan perusteetonta painostusta kansainvälisen suojelun hakijoihin, jotta nämä luopuisivat käyttämästä Dublin III -asetukseen perustuvia menettelyllisiä oikeuksiaan.

45 Toiseen kysymykseen on vastattava edellä esitetyn perusteella, että Dublin III -asetuksen 27 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että jäsenvaltio toteuttaa sellaisen hakijan osalta, joka on hakenut muutosta tämän asetuksen 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun päätökseen siirtää hakija toiseen jäsenvaltioon, tämän siirron valmistelevia toimenpiteitä kuten sen, että hakijalle osoitetaan paikka erityisessä vastaanottoyksikössä, johon majoitetut henkilöt saavat tukea heidän siirtonsa valmistelua varten.

Ensimmäinen kysymys

46 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään pääasiallisesti, onko Dublin III -asetuksen 27 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa säädetään hakijan mahdollisuudesta hakea siirtopäätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä ainoastaan silloin, kun tämä päätös pannaan täytäntöön ja kun hakijaa uhkaa välitön siirto.

47 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 267 artiklassa käyttöön otetussa unionin tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten välisessä yhteistyössä yksinomaan kansallisen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, tehtävänä on asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen unionin tuomioistuimelle esittämillä kysymyksillä merkitystä asian kannalta. Jos siis esitetyt kysymykset koskevat unionin oikeuden tulkintaa, unionin tuomioistuimella on lähtökohtaisesti velvollisuus vastata niihin (tuomio 26.3.2020, A. P. (Valvontatoimenpiteet), C-2/19, EU:C:2020:237, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

48 Tästä seuraa, että unionin oikeutta koskevilla kysymyksillä oletetaan olevan merkitystä asian ratkaisemisen kannalta. Unionin tuomioistuin voi kieltäytyä vastaamasta kansallisen tuomioistuimen esittämään ennakkoratkaisukysymykseen ainoastaan, jos on ilmeistä, että pyydetyllä unionin oikeuden tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä pääasian tosiseikkoihin tai kohteeseen, jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen taikka jos unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (tuomio 26.3.2020, A. P. (Valvontatoimenpiteet), C-2/19, EU:C:2020:237, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

49 Nyt käsiteltävässä asiassa on yhtäältä huomattava, että ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on ainoastaan velvollinen ”tarkistamaan, saako VW Mouscronin keskuksessa aineellista apua samoin aineellisin ja oikeudellisin edellytyksin kuin jossain muussa vastaanottokeskuksessa niin, että hän voi käyttää oikeuttaan tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin samoin edellytyksin” siirtopäätöstä vastaan, joka hänelle on annettu tiedoksi.

50 Toisaalta – kuten tämän määräyksen 37 kohdassa todettiin – pääasiassa kyseessä olevien kaltaiset toimenpiteet eivät ole Dublin III -asetuksessa tarkoitettuja siirtopäätöksen täytäntöönpanotoimenpiteitä.

51 Tästä seuraa, että kysymyksellä siirtopäätökseen kohdistuvan muutoksenhaun lykkäävästä vaikutuksesta ei ole merkitystä pääasian ratkaisemisen kannalta, joten on todettava, että pyydetyllä unionin oikeuden tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä pääasian tosiseikkoihin tai kohteeseen.

52 Tätä päätelmää ei 30.9.2020 annettu tuomio CPAS de Liège (C-233/19, EU:C:2020:757) kyseenalaista, koska nyt käsiteltävässä asiassa pääasian, joka koskee paikan osoittamista hakijalle siirtoa varten palveluja tarjoavassa majoituskeskuksessa, ja Dublin III -asetuksen 27 artiklan soveltamisen välillä ei ole yhteyttä. Pääasian ratkaisemiseksi ei siis ole tarpeen, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ratkaisee kysymyksen toisessa tuomioistuimessa nostetun kumoamiskanteen tehokkuudesta.

53 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohdan nojalla ensimmäisen kysymyksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

Oikeudenkäyntikulut

54 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on määrännyt seuraavaa:

Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 27 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että jäsenvaltio toteuttaa sellaisen hakijan osalta, joka on hakenut muutosta tämän asetuksen 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun päätökseen siirtää hakija toiseen jäsenvaltioon, tämän siirron valmistelevia toimenpiteitä kuten sen, että hakijalle osoitetaan paikka erityisessä vastaanottoyksikössä, johon majoitetut henkilöt saavat tukea heidän siirtonsa valmistelua varten.

Allekirjoitukset